175126

อรณิชา เหมวิเชียร 2549: ความได้เปรียบเชิงแข่งขันของประเทศไทยในการส่งออกยางแท่ง ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์จีรศักดิ์ พงษ์พิษณุพิจิตร์, Ph.D. 129 หน้า
ISBN 974-16-1293-1

อุตสาหกรรมยางแท่งเป็นอุตสาหกรรมที่เริ่มมีบทบาทมากขึ้นในฐานะสินค้าส่งออกที่สำคัญของประเทศไทย ทดแทนการส่งออกยางแผ่นรมควัน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความได้เปรียบเชิงแข่งขันในการส่งออกยางแท่งของประเทศไทย โดยใช้ทฤษฎีความได้เปรียบเชิงแข่งขันของประเทศหรือระบบเพชรของ ไมเคิล อี พอร์เตอร์ เป็นกรอบในการวิเคราะห์ และใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการสอบถามผู้ประกอบการจำนวน 15 โรงงาน และข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า เมื่อพิจารณาส่วนแบ่งตลาดนำเข้ายางแท่งของโลก ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และจีนที่มาจากไทยเปรียบเทียบกับที่มาจากมาเลเซียและอินโดนีเซีย ในปัจจุบันไทยยังมีส่วนแบ่งตลาดนำเข้ายางแท่งในตลาดเหล่านี้เป็นรองอินโดนีเซียและมาเลเซีย เนื่องจากไทยยังไม่สามารถปรับแผนการผลิตยางแท่งได้ตามความต้องการที่สูงขึ้นได้ทันท่วงที แต่เมื่อพิจารณาถึงแนวโน้มความได้เปรียบเชิงแข่งขันในอนาคตตามกรอบแนวคิดความได้เปรียบเชิงแข่งขันของประเทศ พบว่าแม้ว่าการส่งออกยางแท่งของไทยยังเสียเปรียบประเทศคู่แข่งขันคือ มาเลเซีย และอินโดนีเซีย เนื่องจากไทยยังเผชิญกับปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบที่เหมาะสมในการผลิตยางแท่ง คือยางก้นถ้วย ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญในระบบเพชรโดยสมบูรณ์หรือเป็นตัวกำหนดความได้เปรียบเชิงแข่งขันในการส่งออกยางแท่ง เพราะเกษตรกรไทยยังยึดติดกับการผลิตยางธรรมชาติตามวิถีปฏิบัติแบบดั้งเดิม นั่นคือ การผลิตยางแผ่นดิบเพื่อป้อนโรงงานยางแผ่นรมควัน จึงส่งผลต่อการผลิตยางก้นถ้วยที่ไม่เพียงพอกับความต้องการผลิตยางแท่ง แต่ในอนาคตไทยจะมีแนวโน้มความได้เปรียบเชิงแข่งขันในการส่งออกยางแท่งมากขึ้น เนื่องจากไทยยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ช่วยเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขันในการส่งออกยางแท่งอีกหลายประการ โดยเฉพาะภาครัฐบาลและเอกชนที่มีการให้ความสำคัญอย่างจริงจังโดยมีนโยบายปฏิรูประบบยางพาราทั้งระบบ รวมถึงการส่งเสริมการผลิตยางก้นถ้วยให้มีปริมาณมากขึ้น อีกทั้งโครงสร้างตลาดในประเทศไทยมีลักษณะที่มีการแข่งขันสูง ซึ่งเป็นแรงกดดันในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ซื้อมากขึ้น ซึ่งเป็นส่วนช่วยทำให้ในอนาคตประเทศไทยสามารถแข่งขันกับประเทศคู่แข่งขันทั้ง 2 ประเทศได้มากขึ้น

จากผลการวิจัยข้างต้นปัจจัยการผลิตภายในประเทศเป็นปัจจัยหลักในการเสริมสร้างความได้เปรียบเชิงแข่งขัน ดังนั้นรัฐบาลและภาคเอกชนควรส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิตให้มีการผลิตยางก้นถ้วยที่มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น และมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งที่เป็นแรงงานมีทักษะและไม่มีทักษะ

175126

Onicha Hemwichain 2006: The Competitive Advantage of Thailand in Block Rubber Export. Master of Economics, Major Field: Economics, Department of Economics. Thesis Advisor: Mr. Jeerasak Pongpisanupichit, Ph.D. 129 pages.
ISBN 974-16-1293-1

Block rubber had gradually replaced sheet rubber as an important export product of Thailand. The study then aimed to investigate the competitive advantage of block rubber export of Thailand. The study applied Michael E. Porter's national competitive advantage theory at a analytical framework. The primary data collected from interviewing 15 factory owners and secondary data from verious sources were used in the descriptive analysis.

The study showed that over the past several years the market share of block rubber from Thailand in Japan, USA and China was still small compared with Malaysia and Indonesia. This was because Thailand was unable to adapt the new production process in line with the growth in demand. According to the national competitive advantage theory, in short term, Thailand was at disadvantage in the export of block rubber compared with its competitors like Malaysia and Indonesia. Thailand was confronting with the lack of suitable raw materials in producing block rubber, namely cup-lump rubber. The Thai farmers were still using the old production method, producing raw rubber piece for sheet rubber factory. However, in long term, Thailand was set to be more advantage in rubber export due to many contributed factors. Government and private sector were now paying more attention to revolutionize the end-to-end rubber production. This included an increased production of cup-lump rubber. Also, the competitive environment pressured producers to develop product in order to meet the growing demand.

Therefore, Government and private sector should promote more production of standard quality cup-lump rubber and develop human resources, both skilled and non-skilled.